

סיפוריהם האישיים של שתי הנשים העובדות בביה"ח "אסף הרופא" שעמדו במרכז פרשות המין של מנהל בית החולים

טענות כלשהן על עבודתי. מר עומר הודיעו ואמר שלא ידוע לו דבר, אלא להיפך, שהוא שומע מד"ר קליין תיש" בוחות על אופן עבודתי. במשך כ־3 שבועות לאחר המיקרה נמ' נעתי מלהיכנס למשרדו. בסוף חודש ינו' אר נקראתי למשרדו של ד"ר קליין בשעות הערב, כאשר לא היה איש מעוב' די לישכתו במשרד, וכשנכנסתי למישר' רדו, יצא ד"ר קליין מחדרו ושמעתי את נקישת נעילת הדלת החיצונית שלי, והוא ניגש אלי, לפת אותי וניסה לנשק וללטף אותי, ואז אמר לי, למה את מת' חמקת, האם לא נעים לך? עניתי לו שאכן לא נעים לי, והזכרתי לו שהוא אב ל־5 ילדים ולבד מכך מחכים לי בחוץ. הש' תחרתי ממנו וברחתי ממשרדו.

מנהל בית החולים הד"ר ישראל קליין, מנסה להסתחר מ' מצלמת העולם הזה. קליין הביא לבית החולים בירוינים חמושים באקדחים והורה להם למנוע את צילום או צילום מנהלת המני' גנון, בטי קרני, שהתלוננה נגדו על כי ניסה לשכב איתה בכוח ועשה בה מעשים מגונים. קליין עצמו סירב להגיב על ההאשמות.

הדיוקטור המלטר

גם בטי וגם אלי עומר לא יכלו לשער לעצמם כיצד יתגלגל כדוריה שלג שהחל גדל. בריגורא הביא את המיסמך של בטי לידיעת הנהלת מישרדיהבריאיות. מנכ"ל המישרד, הפרופסור ברוך מודן,

אין זו אלא נקמנות על סרובי להתמסר לו ערב קודם. פניתי אל הממונה הישרי עלי, אמרתי לבית החולים, מר אליהו עומר, וסיפרתי לו את העניין. ביקשתי לדעת אם ישנן

החולים אסף הרופא בצריפין. 2. מיום 17.1.79 מוניתי בפועל לתפ' קיד עוזרת ראשית לענייני עובדים בבית החולים. 3. ביום 31.12.79 נבחרתי לתפקיד זה במיכרו פנימי.

ה שניים שנקשו על דלת ביתו של סמנכ"ל מישרדיהבריאיות, משה כרי גיורא, בירושלים, ניראו חמוליסבר ומודי אגים. היה זה בתחילת החודש, מייד לאחר ימי השלג בירושלים. בריגורא המתין להם. בשיחה שנערכה אחריכך בחדרי האורחים בבית בריגורא, שבה נכחה, מלבד השניים, גם רעייתו של המארח, נשמעו דברים חמורים ביותר.

שני המבקרים הליליים היו אמר"ל בית החולים אסף הרופא, אליהו (אלי) עומר ומנהלת המנגנון של בית החולים, בת' שבע (בטי) קרני. בריגורא פנה אל בטי ואמר לה: "מה שאת סיפרת כאן אלה הם דברים חמורים. אני רוצה שתתי' שבי עוד פעם, אם הדברים אמת, הם יכולים להרוס את בית החולים. אני רוי צה שתחשבי עוד פעם אם הם אמת." בקול נרגש חזרה בטי על דבריה וטענה כי אלה הם דברייאמת. בריגורא רא פינה לה מקום ליד שולחן קטן כאכ' סדרת הדירה, נתן בידה בלוך נייר ועט, "הכתבי את הכל כהצהרה בשבועה," הורה לה.

האשה מלאת הגוף, בעלת השיער הי שחור המתולתל, ישבה במשך יותר משעה וניסחה את ההצהרה בשבועה * שלה. שי הביאה מאוחר יותר לחשיפת אחת השעי' רוריות הגדולות ביותר בעולם הרפואה בישראל.

שיחה אישית

ב הצהרה כשבועה חשפה בטי פרשה מעוזעת, שבה תקף אותה מנהל בית החולים אסף הרופא, עשה בה מעשים מגונים, והתנכל לה ולפרנסתה אחי רי ססירבה לו: אני קרני בת'שבע, מס. ת.ז. 5044161 מצהירה באת לאמור: 1. מיום 9.12.73 מועסקת אני בבית

לדברים שבטי כתבה אין כל ערך מישפטי כהצהרה בשבועה, מאחר שהצי' הודתי בשבועה חייבות להיעשות בנוכחות עורכי די'ן המאשר אותן בחתימתן.

האמר"ל המפוסר

אליהו (אלי) עומר, אמר"ל בית החור' ליס, שאל חדרו פרצה בטי עם חולצה קרועת, אחרי שמנהל בית החולים ניסה לשכב איתה בכוח, נרתם למען יפסיק ד"ר קליין להתעלל בפקידה. תוצאת מעשיו של עומר היתה מיכתב פטורין מהנהלת בית החולים.

קיד. מאחר ששום דבר קונקרטי בקשר ל' עבודתי לא יכול היה להצביע על טעות או כישלון, לא היה קשה לי להבין כי